רת"ק 26-09-15825 Booking.com b.v נ' זיו ואח'

לפני כבוד השופטת עידית וינברגר

המבקשת **Booking.com B.V. מספר רישום 31047344**
ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר אסף רנצלר ויובל טוכמן

נגד

המשיבות **1. אירית זיו ת.ז. 054117569**
2. בוקינג.קום ישראל הזמנות למלונות אונליין בע"מ
ח.פ. 51171657 (משיבה פורמלית)

פסק דין

הרקע לבקשה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט לתביעות קטנות בקריות (כב' הרשם הבכיר יניב לוזון), שניתן ביום 05.08.26 בת"ק 78879-07-25, במסגרתו הטיל בימ"ש קמא על המבקשת אחריות לליקויים במקום האירוח שהזמינה המשיבה 1 (להלן: "**המשיבה**") באמצעות הפלטפורמה של המבקשת, וחייב את המבקשת בעלות ההזמנה בצירוף פיצוי בגין עגמת נפש. לטענת המבקשת, בפסק הדין נפלה טעות משפטית גלויה המנוגדת לפסיקה המנחה, ונגרם לה עוול זועק המצדיק מתן רשות ערעור.

ההליך בבית משפט קמא ופסק הדין

2. ההליך בבית המשפט קמא נפתח בעקבות תביעה כספית על סך 13,300 ש"ח שהגישה המשיבה נגד המבקשת ונגד המשיבה 2 (משיבה פורמאלית). בתביעתה טענה המשיבה כי ביום 16.6.25, בעודה שוהה ביוון, ביצעה הזמנה לווילת נופש באמצעות אפליקציית בוקינג.קום, שבבעלות המבקשת. בכתב התביעה נטען כי בהגיעה למקום, התגלה נכס מוזנח, מזוהם ולא ראוי לשהייה, בניגוד למצג שהוצג באתר. המשיבה טענה כי עזבה את הווילה כעבור 10 דקות בלבד ונאלצה למצוא מקום לינה חלופי במחיר כפול, תוך שפניותיה למבקשת לקבלת החזר וסיוע לא הועילו.

3. המבקשת טענה, בבית משפט קמא, כי היא פועלת במודל עסקי של "תיווך" בלבד, וכי הפלטפורמה שלה מקשרת בין גולשים למקומות אירוח, אך היא אינה צד לעסקה שנכרתת ישירות בין המזמין לבין מקום האירוח, ולכן היקף אחריותה מוגבל לכשלים הנובעים מתפקיד

מסמך זה חתום דיגיטלי

התיווך והעברת המידע והיא אינה נושאת באחריות לליקויים או לתקלות במקום האירוח עצמו. סכום ההזמנה אמנם נגבה על ידה, אך הועבר ישירות למקום האירוח.

4. בפסק דינו מיום 5.8.2026 קיבל בית משפט קמא את התביעה נגד המבקשת בחלקה. בימ"ש קמא דחה את טענתה המקדמית של המבקשת בעניין פורום לא נאות וכן דחה את הטענה כי המבקשת פטורה מכל אחריות בהיותה מתווכת בלבד. בימ"ש קמא ציין כי הפסיקה הכירה בכך שמעמדה של פלטפורמה מקוונת מסוגה של המבקשת עשוי להיות שקול למעמדה של סוכנות נסיעות וכי שאלת אחריותה אינה נגזרת מהגדרתה הפורמלית בלבד, אלא נבחנת בהתאם לטיב פעילותה והתנהלותה בפועל כלפי הצרכן. על המבקשת מוטלת חובה משפטית לספק לצרכניה מידע מלא, מדויק ומהימן באשר לשירותים המשווקים באמצעותה. נקבע כי המשיבה הציגה תשתית עובדתית וראייתית המלמדת על פער בין המצג שהוצג בפרסום באתר לבין מצבו של מקום האירוח בפועל. לפיכך, קבע בית משפט קמא כי המשיבה זכאית להשבה מלאה של סכום ההזמנה עקב כישלון תמורה מלא ומצג שווא שגרם לה לעזוב את מקום האירוח לאלתר. המבקשת חויבה לשלם למשיבה סך כולל של 5,300 ש"ח. סכום המורכב מהשבת עלות ההזמנה בסך 3,300 ש"ח, וסך של 2,000 ש"ח בגין עוגמת נפש והוצאות משפט. בפסק הדין דחה בית משפט קמא את התביעה נגד המשיבה 2 בשל היעדר יריבות, מאחר שלא הייתה צד לעסקה.

תמצית טענות המבקשת

5. לטענת המבקשת, ביום 16.6.25 הוזמנה הווילה ביוון ועלות השהות בסך 3,300 ש"ח הועברה ישירות למקום האירוח ואינה בידי המבקשת. פנייתה הראשונה של המשיבה למבקשת נעשתה רק ביום 30.6.2025, עשרה ימים לאחר מועד הצ'ק-אאוט, ולא בזמן אמת כפי שנטען בקביעה השגויה של בית המשפט קמא.
ההתכתבויות עליהן הסתמך בית המשפט קמא לצורך הקביעה כי המבקשת ידעה על הליקויים בזמן אמת היו צילומי מסך של התכתבות ישירה בין המשיבה לבין מקום האירוח עצמו בצ'אט, שהמבקשת אינה צד לה ואינה מנטרת אותה.

6. נטען כי המבקשת היא פלטפורמת תיווך בלבד שאינה צד לעסקה הישירה בין הנופש למקום האירוח, ועל כן אינה אחראית לליקויים ולתקלות בלתי צפויים בנכס שאינו בשליטתה. נותני השירות עצמם (מקומות האירוח) הם האחראים לאספקת שירותי האירוח וגם לליקויים או שיבושים באספקתם. הטלת אחריות כזו על המבקשת מהווה טעות משפטית חמורה הסותרת באופן חזיתי את הפסיקה המנחה של בית המשפט המחוזי, לפיה פלטפורמת התיווך אינה נושאת באחריות למפגעים נקודתיים בנכסים.

7. נטען כי סוכנות נסיעות או מתווך אינם חבים בהשבת כספים שהועברו דרכם אל מקום האירוח ואינם מצויים עוד בכיסם, כאשר חובת ההשבה בנסיבות אלו מוטלת על הספק בלבד.

8. עוד טוענת המבקשת, כי לא הוכח שהציגה מצג שווא כלשהו או כי היא התחייבה בכתב להעניק למשיבה החזר כספי או סיוע שלא סופק בפועל.

9. נטען כי מקום האירוח הוא זה שהחליט לסיים באופן עצמאי את התקשרותו עם המבקשת, ולא המבקשת היא שהפסיקה את ההתקשרות עמו בשל אי עמידה ברף איכות.

10. כן נטען, כי הבקשה מעוררת שאלה משפטית עקרונית בעלת השלכות רוחב בדבר גבולות אחריותן של פלטפורמות תיווך אינטרנטית פופולריות, דבר המצדיק כשלעצמו מתן רשות ערעור כדי למנוע תקדים מוטעה.

טענות המשיבה

11. לטענת המשיבה, פסק דינו של בית משפט קמא עסק בנסיבות הספציפיות של המקרה ובפרסום הספציפי, ולא הכריע בשאלה עקרונית או משפטית חדשה המצדיקה מתן רשות ערעור, בפרט כאשר מדובר בפסק דינו של בימ"ש לתביעות קטנות.

12. נטען כי המבקשת מטעה את בית המשפט בטענתה כאילו נקבע שהיא אחראית לכל ליקוי בכל מקום אירוח או לכל תקלה בלתי צפויה. בפועל, בית המשפט קמא קבע על סמך ראיות וממצאים עובדתיים כי מקום האירוח הספציפי היה בלתי ראוי למגורים ולשהייה, וכי מצבו חרג באופן קיצוני מהמצג שהוצג בפניה באתר.

13. לגופו של עניין, המשיבה מפרטת כי ביצעה הזמנה לווילה ביוון, אשר הוצגה באתר המבקשת כווילה מרווחת, נקייה ומאובזרת. עם זאת, בהגעתה למקום התגלה נכס מוזנח ומלוכלך עם ליקויים חמורים, הכוללים לכלוך כבד, פגרי מזיקים כדוגמת נמלים מקקים ועכבישים, ריהוט בלוי המפיץ ריח רע, מטבח במצב ירוד, והיעדר שלט למזגן וחיבור לאינטרנט.

14. המשיבה מוסיפה כי פנתה למבקשת בזמן אמת ביום 20.6.2025 מיד לאחר שעזבה את מקום האירוח, אך המבקשת לא סייעה לה והיא נאלצה לאתר בעצמה מקום חליפי ואף לא פוצתה. המשיבה מצביעה על חוסר תום ליבה של המבקשת, אשר נציגה הכחיש בעזות מצח את פנייתה בזמן אמת וטען שפנתה רק ביום 30.6.2025, טענה שנסתרה לחלוטין על ידי הראיות וההתכתבויות האובייקטיביות.

15. במישור המשפטי, המשיבה טוענת כי על פי ההלכה הפסוקה, בין אם הפלטפורמה מוגדרת כסוכנת נסיעות מקוונת ובין אם כמתווכת, מוטלת עליה חובה משפטית לספק לצרכניה מידע מלא, מדויק, מהימן ועדכני. לטענתה, המבקשת אינה יכולה להסתתר מאחורי היקף פעילותה או להתנער מאחריותה למצגים שהיא עצמה מפרסמת באתר שלה.
מכל האמור, נטען כי אין מקום להתערב בפסק הדין.

דיון והכרעה

16. בהתאם לסעיף 64 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד – 1984, ערעור על פסק דין של בית משפט לתביעות קטנות מותנה בקבלת רשות מבית המשפט המחוזי. אמת המידה למתן רשות ערעור על פסקי דין של בית משפט לתביעות קטנות היא מחמירה במיוחד, כך שרשות ערעור תינתן רק במקרים חריגים בהם נפל פגם מהותי הדורש את התערבותה של ערכאת הערעור, או שנעשה לאחד הצדדים עוול קשה, או כאשר הבקשה מעוררת שאלה משפטית חשובה ביותר (רע"א 4570/16 **אורון אסולין תיירות ונופש אירועים נ' דפנה בן חיים** (5.9.16); רע"א 4758/19 **ברזילי נ' גבאי** (18.07.2019); רע"א 1196/15 **צח בר נ' פורטל** (18.3.2015); רע"א 2095/15 **אולמי נפטון בת ים בע"מ נ' אילנה משיח** (20.05.2015)).

17. כידוע, ערכאת הערעור תיטה שלא להתערב בקביעת ממצאי מהימנות שקבע בית משפט קמא, ובאופן התרשמותו מהעדים ששמע, ואכן אין בכוונתי להתערב בממצאי מהימנות שקבע בית משפט קמא, ובפרט בכך שנתן אמון מלא בעדותה של המשיבה, וקיבל את גרסתה במלואה.
עם זאת, לטעמי, טעה בית משפט קמא ביישום הדין והפסיקה על הקביעות העובדתיות שקבע, באופן שפסק הדין אינו עולה בקנה אחד עם תנאי ההתקשרות של המבקשת עם משתמשי הפלטפורמה וביניהם המשיבה, ומנוגד לעמדת הפסיקה, בכל הנוגע לשאלת אחריותו של סוכן או מתווך בתחום התיירות. אנמק:

18. המשתמש באתר האינטרנט של המבקשת מכפיף עצמו לתנאי השימוש שקבעה המבקשת, לפיהם היא אחראית על הפעלתה התקינה של הפלטפורמה, אך ניזונה ממידע שמוסרים לה ספקי השירותים ואינה יכולה להיות אחראית לדיוק המידע. בהתאם לתנאים, המבקשת אינה צד להתקשרות של מזמין מקום האירוח עם ספק השירות ואינה אחראית לחוויית הנסיעה שלו. תנאי השימוש אשר כל משתמש מאשר בעת השימוש באתר צורפו כנספח לכתב ההגנה ולבקשת רשות הערעור. ראוי להפנות בין היתר לתנאי א3(1), שלפיו המבקשת אחראית לפלטפורמה אך אינה מספקת את חווית הנסיעה עצמה ואינה אחראית לה; תנאי א4, שלפיו המבקשת מקבלת מידע מספקי השירות ואינה יכולה להבטיח שכולו מדויק, אך תעשה כל שביכולתה כדי לתקן מקרים של שגיאה או שיבוש או חוסר שיימצאו במידע ברגע שיוודע לה עליהם (סעיף א4(1)) וכן שהמבקשת אינה צד לתנאים שבין הלקוח לספק השירות וספק

השירות הוא האחראי הבלעדי לחוויית הנסיעות (סעיף 4א(3)); תנאי 17א שעוסק בתקשורת עם ספק השירות ולפיו המבקשת מדגישה כי היא עשויה לסייע לתקשר עם ספק השירות, אך אין להבין מכך שהיא לוקחת אחריות על חוויית הנסיעה או על כל דבר אחר שספק השירות עושה/לא עושה; ותנאי 2ב לתנאי השירות, העוסק במערכת היחסים החוזית ומדגיש כי ההזמנה נעשית ישירות מול ספק השירות והמבקשת אינה צד לחוזה וכן מדגיש כי המידע על ספקי השירות ועל חוויות הנסיעה שהם מציעים מבוסס על המידע שהם מוסרים למבקשת.

19. עוד יש להפנות בענייין תנאי השימוש לרת"ק (חי') 66586-10-25 **Booking,com B.V נ' קרן** (26.01.2026), שם התקבלה בקשת רשות ערעור של המבקשת, על פסק דין שחייב אותה בפיצוי למשתמש, בנסיבות דומות. בית המשפט נימק באותו עניין את מסקנתו, בין היתר בכך שמי שבוחר להשתמש בפלטפורמה של המבקשת מכפיף את עצמו לתנאי השימוש בפלטפורמה, לפיהם המבקשת אחראית על הפעלתה התקינה של הפלטפורמה, אך היא ניזונה ממידע שמוסרים לה ספקי השירותים ואינה יכולה להיות אחראית לדיוק המידע, וכי המבקשת אינה צד להתקשרות של מזמין הנופש עם ספק השירות ואינה אחראית לחוויית הנסיעה של מזמין השירות.
הלכה מנחה זו יושמה בעקביות בפסיקת בתי המשפט לתביעות קטנות [ראו למשל: עניין כץ ת"ק (נת') 15772-05-25 **רון כץ נ' Booking B.V** (נבו, 01.03.2026)] ועניין דהרי ת"ק (תל אביב-יפו) 82168-12-25 **אלעד דהרי נ' Booking.com B.V** (26.5.26)].

20. יצוין כי בכל הנוגע לעניין קרן הנ"ל, בימ"ש קמא התייחס בפסק דינו לפסק הדין שניתן על ידי בית המשפט לתביעות קטנות (ת"ק (חיפה) 38365-09-24 **קרן נ' בוקינג.קום ישראל הזמנות למלונות אונליין בע"מ** (01.10.2025)) והתעלם מכך שהערעור על פסק הדין התקבל.

21. גם אם נניח שמעמדה של המבקשת שקול למעמדו של סוכן נסיעות, כפי שהניח בימ"ש קמא, הרי שכפי שנקבע בפסיקה סוכן אינו נושא באחריות לשיבושים או תקלות בלתי צפויות אצל ספקי השירותים, ככל שאלה אינם בשליטתו, אלא לתקלות שידע עליהן או שהיה עליו לדעת עליהן מראש [ח"א (חוזים אחידים ירושלים) 804/07 **דיזנהויז יוניתורס נסיעות ותיירות (1979) בע"מ נ' היועץ המשפטי לממשלה** (13.10.2009); רע"א 8213/13 **מרגלית ד.נ.ל בע"מ נ' זמליאק** (16.01.2014)].

22. בית משפט קמא קבע כי "בעוד שמקום האירוח הוצג באתר כווילה ראויה, מטופחת ומתאימה לשהייה, בפועל התגלה נכס מוזנח, מלוכלך ובלתי ראוי למגורים או לשהייה ממושכת. בין היתר, תיארה התובעת כי עם הגעתה לנכס התגלו ליקויים חמורים, ובכללם לכלוך כבד, פגרי

מזיקים כדוגמת נמלים, מקקים ועכבישים, ריהוט בלוי ומיושן אשר הפיץ ריח רע, מטבח במצב ירוד שאינו עומד בסטנדרט סביר של ניקיון והיגיינה, וכן היעדר שלט למזגן והיעדר חיבור לאינטרנט – תנאים בסיסיים אשר הוצגו כחלק מהשירות המוצע."

23. דא עקא, כל הליקויים עליהם הצביעה התובעת בעדותה, שאותה מצא בית משפט קמא מהימנה, הם ליקויים הנוגעים לרמת הניקיון או לתקלות במתקני מקום האירוח. כפי שניתן ללמוד גם מהתמונות שצירפה התובעת לכתב התביעה, אותן שלחה ממקום האירוח לבעלת מקום האירוח בהתכתבותה עמה באמצעות הווטסאפ, העדר הניקיון התבטא בעכבישים שנמצאו בנכס, כלי מטבח מלוכלכים, ארונות מטבח מלוכלכים, וכן ליקויים טכניים שכללו העדר שלט למזגן ואינטרנט אלחוטי שלא עבד. ברי אפוא, כי מדובר בליקויים בלתי צפויים, אשר אינם בשליטתה של המבקשת. גם המשיבה אישרה בהתכתבויותיה בווטסאפ עם בעלת מקום האירוח, כי מצעים הוחלפו, כלומר היו שירותי ניקוי, אלא שהמשיבה לא היתה מרוצה מרמתם. אין מדובר במצב קבוע שהמבקשת יכולה להיות מודעת אליו. מהתכתבות עם בעלת הדירה עולה כי היה ראוטר בדירה, אך גם אם טענת המשיבה נכונה, שלפיה לא היה אינטרנט אלחוטי בדקות הספורות שבהן שהתה במקום האירוח, אין דרך לקבוע כי לא מדובר בתקלה זמנית, ואולי אף כזו שהיתה ניתנת לתיקון תוך כדי השהות.

24. המבקשת אינה זו שמפעילה את מקום האירוח ולא הייתה לה דרך לדעת מבעוד מועד אודות הליקויים הנטענים, לצפות אותם או להזהיר מפניהם, שכן מדובר בליקויים בלתי צפויים הנוגעים לרמת הניקיון או התחזוקה במקום האירוח.

25. גם מפסק הדין בעניין כספי [רע"א 942/24 **Booking.com.B.V נ' כספי** (30.05.2024)], לא ניתן להסיק קיומה של אחריות למבקשת במקרה שלפנינו. באותו מקרה נדחתה בקשת רשות הערעור של המבקשת, בגלגול שני, אך ביהמ"ש העליון הבהיר בהחלטתו, כי פסק דינו של ביהמ"ש לתביעות קטנות עוסק בנסיבות הספציפיות של המבקשת ובפרסום הספציפי עליו הסתמכו המשיבות, וכי כל שנקבע הוא כי בהתחשב בנסיבות ההתקשרות מושא התביעה, יש להטיל על המבקשת אחריות למצגים מסוימים המוצגים באתר, ובפרט למצג המסוים באותו עניין. צוין כי אחריותה של המבקשת נבחנת לפי תנאי השימוש, המצגים שהציגה ללקוח, הציפיות הסבירות שיצרה, אופן פעילותה והמצג המסוים שעליו הסתמך הלקוח.
באותו מקרה קבע בית משפט לתביעות קטנות כי "חלה עליה חובה כלפי צרכניה, לספק להם מידע מדויק ועדכני אודות השירותים אותם היא מציעה באופן אשר מאפשר את מימושם כלומר – את מכלול התנאים המאפשרים לינה במקומות האירוח". לגופם של דברים, נקבע כי חובה זו כוללת הצגה נכונה של מדיניות המלון בנוגע לבדיקות קורונה, וכי חובה זו הופרה על ידי המבקשת.

26. המבקשת כפלטפורמה אינטרנטית להזמנת שהות באתרי נופש, בתי מלון וכדומה אחראית על הפעלתה התקינה של הפלטפורמה והיא ניזונה ממידע שמוסרים לה ספקי השירותים (אתרי האירוח במקרה זה). מדובר בפלטפורמה שהינה אמצעי ליצירת קשר עם הספק, מעין צינור או מודל של תיווך. כפי שנקבע בפסיקה חלה על המבקשת חובה אקטיבית לדאוג שהמידע המהותי והמצגים המוצגים באתרה יהיו מדויקים ולא מטעים. עם זאת, כאמור, במקרה זה מדובר בליקויים בלתי צפויים בנוגע לרמת הניקיון והתחזוקה. המבקשת אינה מתחזקת את מקום האירוח ואינה יכולה לעקוב באופן רצוף ומתמיד אחר רמת הניקיון והתחזוקה בכל אתרי האירוח הרבים המפורסמים באתרה בכל רגע נתון.

27. בפסק הדין קבע בית משפט קמא כי קיים פער מהותי ומשמעותי בין האופן שבו הוצג מקום האירוח בפרסום לבין מצבו בפועל בעת הגעת התובעת אליו. דעתי כאמור שונה.
גם לקביעה שלפיה רמת התחזוקה, הניקיון והתנאים הבסיסיים בנכס הייתה כה ירודה, עד כי לא ניתן היה לשהות בו במשך תקופת האירוח המתוכננת, איני יכולה להסכים. לטעמי, ניתן היה לדרוש ניקיון נוסף, ותיקון של האינטרנט האלחוטי, אך גם אם האינטרנט האלחוטי לא ניתן היה לתיקון, אין מדובר בהפרה יסודית של תנאי ההתקשרות מצד המבקשת.

28. מעדותה של המשיבה, ומשאלותיה שהופנו אל נציג המבקשת בדיון, עולה כי במהלך השיחה שלה עם בעלת מקום האירוח, ציינה בפניה האחרונה שיש "בעיות של ניקיון". והבטיחה לה, לטענת המשיבה, כי אם יעזבו יקבלו את כספם בחזרה, אלא שבן זוגה של בעלת מקום האירוח שמע וכעס על הצעתה. בהמשך, אף שידעו כי בן זוגה של בעלת מקום האירוח מסרב להחזיר את התמורה, עזבו המשיבה ומשפחתה את מקום האירוח, ולטענתם שוחחו עם נציגי המבקשת בטלפון כשעה. לטענת המשיבה, האחרונים הבטיחו כי יסייעו בחיפוש מקום אירוח חלופי אך הדבר לא נעשה. אף אם המשיבה דייקה בעדותה, אין בדברים אלה כדי להוכיח כי המבקשת התחייבה להחזרת התמורה ששולמה.

29. על סמך ההתכתבות בווטסאפ שצירפה המשיבה לכתב התביעה, קבע בית משפט קמא, כי המשיבה יצרה קשר עם המבקשת עוד ביום 20.6.25 מיד בצאתה ממקום האירוח. אלא שעיון בהתכתבות זו מלמד כי היתה כפי הנראה עם מנהלת מקום האירוח בגרמניה – חברה בשם Holidu שמקום מושבה בגרמניה. נציג המבקשת נשאל לגביה במהלך הדיון ומתשובתו ניתן ללמוד כי מדובר בספק ולא במבקשת עצמה. אין בכוונתי להתערב בממצא העובדתי שקבע בית משפט קמא, שלפיו יצרה המשיבה קשר עם המבקשת עוד ביום המקרה – שכן הדברים נלמדים מעדותה של המשיבה גם אם לא מההתכתבות. המשיבה העידה כי יצרה קשר עם המבקשת בשיחת טלפון. עוד העידה, כי עשתה כן "מהדרך" בעודה ברכב, לאחר שעזבה את

מקום האירוח. בנסיבות אלה, מקובלת עלי עמדת המבקשת, כפי שנטענה גם על ידי נציג המבקשת בדיון, שלפיה המשיבה לא נתנה לבעלת מקום האירוח, או למבקשת, אפשרות לתקן את הדרוש תיקון בנכס, בטרם החליטה לעזוב אותו.

30. אף שהמשיבה יצרה קשר עם המבקשת כבר ביום האירוע, לא הוכח, ולמעשה אף לא נטען, כי המבקשת התחייבה בפניה להשיב לה את התמורה ששילמה עבור הזמנת מקום האירוע. משבחרו המשיבה ומשפחתה לעזוב את מקום האירוח, אף שבעלת מקום האירוח חזרה בה, בעקבות עמדת בעלה, מהתחייבותה להחזיר את התמורה עוד קודם לכן, וגם המבקשת לא התחייבה להחזירה, נטלו סיכון מחושב שלפיו התמורה ששולמה לא תוחזר להם. למען הסר ספק, ברי כי אף אם בעלת מקום האירוח התחייבה להחזרת התמורה אין בכך כדי לחייב את המבקשת.

31. בשולי הדברים אעיר, כי בימ"ש קמא קבע שהמבקשת בחרה לסיים את התקשרותה עם בעל מקום אתר האירוח, וקבע כי יש בכך כדי לחזק את המסקנה כי היתה מודעת לכך שהנכס אינו עומד ברף השירות והאיכות המצופה. בכך דחה בית משפט קמא את עדותו של נציג המבקשת שלפיה מקום האירוח הוא זה שהחליט לסיים את ההתקשרות עם המבקשת. איני סבורה כי היו בפני בית משפט קמא ראיות המאפשרות הגעה למסקנה עובדתית זו, ואף להסיק ממנה כי הדבר מחזק את טענות המשיבה ומסייע בהוכחת תביעתה.

32. נוכח כל האמור, אני מקבלת את הערעור ומורה על ביטול פסק דינו של בימ"ש קמא שניתן ביום 05.08.26.
ככל שהמבקשת קיימה את החיובים הפסוקים לפי פסק הדין שבוטל, על המשיבה להשיב למבקשת את ששילמה לה, בצירוף ריבית והפרשי הצמדה ממועד התשלום ועד למועד השבת התשלום בפועל.

33. בנסיבות העניין, לא מצאתי לחייב את המשיבה בהוצאות המבקשת.
הפיקדון שהופקד על ידי המבקשת במסגרת בקשת רשות הערעור יושב אליה באמצעות ב"כ.

ניתנה היום, א' חשוון תשפ"ז, 12 אוקטובר 2026, בהעדר הצדדים.

עידית וינברגר, שופטת

1
2
3

המחוזי חיפה
* נאמן למקור *
525662873